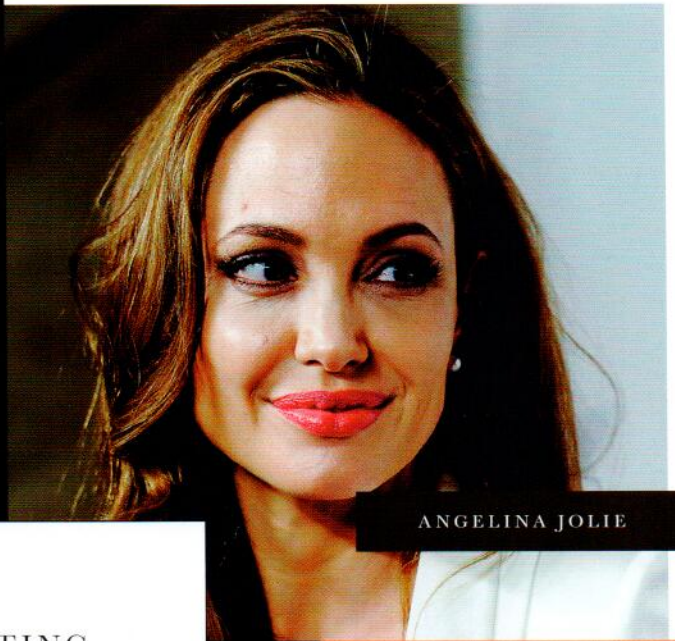

UFFE BUCHARD

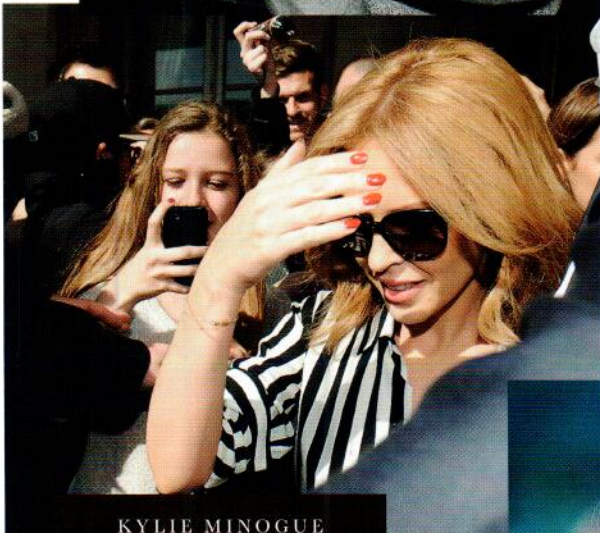
ELLEs faste klummeskribent er medindehaver af og kreativ direktør for GrenaaBuchard, medredaktør af modemagasinet Dansk, fast modekommentator på Go'morgen Danmark samt del af P3-panelet Mads & Monopolet.

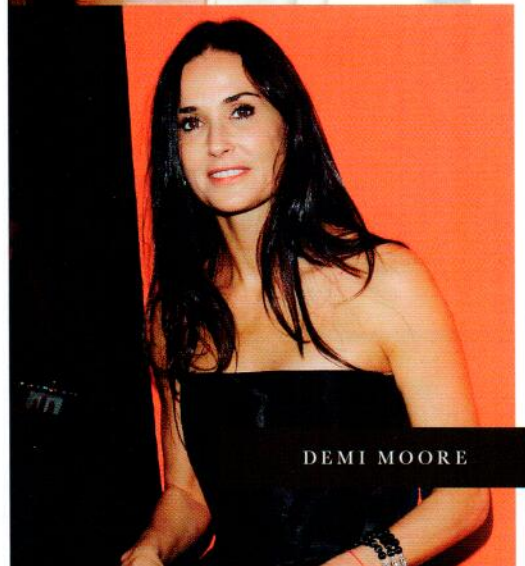
ANGELINA JOLIE

3 TING, DU SKAL VIDE

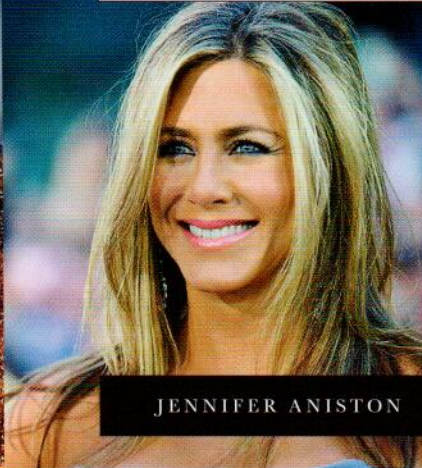
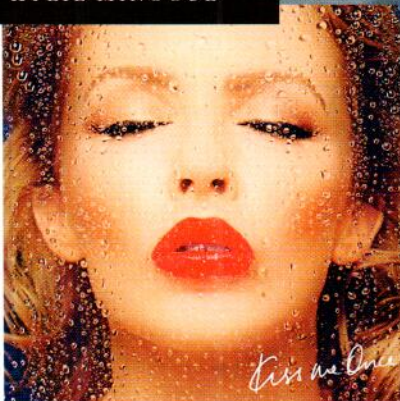
1. Du vidste det godt, men: Ja, Uffe bruger Botox og Restylane, og han kan varmt anbefale det. Bum!
2. Hvorfor er det o.k., at selv helt unge piger skampercer sig og får tatoveringer på størrelse med Bornholm, men ikke at modne mennesker gerne vil forsinke aldringstegnene med lidt indsprøjtninger?
3. Stå nu inde for dit valg! Om det er at dyrke en overdreven naturlighed eller det stik modsatte, så lad dog være med at falde i per-automatik-fordømmelses-gryden. Tak!

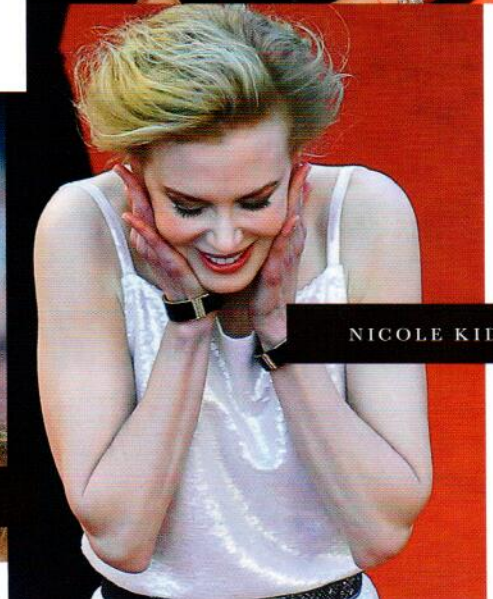
KYLIE MINOGUE

DEMI MOORE

JENNIFER ANISTON

NICOLE KIDMAN

BOTOX? BRING IT ON!

Kroppen er et hylster i forfald, og det gælder for alle. Så hvorfor, hvorfor, hvorfor bliver vi ved med at forarges over Botox-brugere? Uffe bruger det med glæde, og han er evindeligt træt af at høre frelste, rynkede (men både tatoverede, piercede og fedmeopererede) personer kommentere hans valg.

Intet kan slå folk med forargelse og få dem op af sofaens dybe komfortable skum (slum?) som debatten om de såkaldt foryngende behandlinger med eksempelvis Botox og Restylane. Intet kan få de sociale medier til at gløde af aversion i misbilligelsens tegn, som når det afsløres, at et kendt ansigt har tilladt sig noget så uforskammet som en behandling. Intet kan tilsyneladende få folk i almen hønsegård til at undre sig over andre menneskers private valg som valget af en indspjotning i vedligeholdelsens tegn. Og jeg kan så tilføje, at ingen – og jeg mener virkelig ingen – er mere sensationel og ombejlet til et tilfældigt middagsselskab, end den, der meddeler, at hun har fået tilført en lille sjat Botox og Restylane til det trætte, nedfaldne ansigt. Mangen en soulmate har jeg selv fået på den konto, blot funderet på en simpel ærlig udmelding om mit personlige vedligeholdelsesregime. For ja, jeg har valgt at droppe hykleriet og tager gerne konsekvenserne af den sandhed, der er min. Jeg er aktiv bruger af Botox og Restylane.

Now shoot me!

MAN MÅ GERNE KUNNE AFLÆSE MIT LANGE LEVEDE LIV I ANSIGTETS LINJER. JEG ELSKER SKAM MIN RYNKER. NOGLE AF DEM.

Og jeg er meget opmærksom på, at de skræmmeeksempler, der altid triumferende trækkes frem af pressen, næsten altid, for den gode underholdnings skyld, er overbehandlede tilfælde – ansigter, som

ingen har lyst til at efterligne. Netop derfor står jeg frem og bruger mig selv og mit ansigt, der altså hverken byder på marmorpande eller særpræget mimik, som uddramatisk eksempel. Forleden var jeg inviteret ind i DR1 Aftenshowet for at diskutere Botox. Forinden interviewet havde stationen produceret et optaktsklip, der portrætterede brugere af midlet. Og hvilke brugere ... der var tale om piger, der lignede afdankede pornomodeller, syge misfostre og utvivlsomt deciderede misbrugere af foryngende behandlinger. Så havde DR1 ligesom taget stilling til den sag! Flot! Og ikke særligt nuanceret.

Men tilbage til middagsselskaberne, for når vinen først virker, vil middagsgæsterne også vide, hvad det koster, hvor de kan få herlighederne lavet og – når vinen slår – også helst bestille en tid med det samme. Forinden det første glas mødes jeg dog ofte med en nærmest aggressiv afstandtagen og en åbenbart politisk korrekt pessimisme omkring emnet. Dualisme? Ja ... og gang det lige med hundrede! Dobbeltmoral? Osse i den grad! Selvbedrag? For fulde gardiner. Og så er det, jeg frapperes. Kan det virkelig passe, at noget så fortærsket og altmodisch som halvårslige injektioner med Botox og Restylane til stadighed kan være så brandvarmt og eksotisk et emne? Er det virkelig sensationelt? Og hvad er det egentlig, vi konstant diskuterer? Om det er etisk forsvarligt? Om det er o.k. at pille ved det, Vorherre havde at give os (også de gange, hvor han tydeligvis var lidt uoplagt og ikke gav så meget)? Om det ødelægger brugernes ansigter mere, end det gavner dem? Eller burde den virkelige diskussion gå på, om der er nogen, der har ondt i popoen over, at de, der tør tage sig råd eller prioriterer det frem for noget andet, får et 'urimeligt' forspring i forhold til de tilbageblevne hellige? Jeg tror desværre på det sidste. Jamen, så er det jo typisk dansk. Ingen har ret

til at være mere end andre. Hverken smukkere, yngre, rigere, glattere, gladere eller heldigere. Vi lever vel i et demokrati! Og jævnhed kan vi li' ... så længe vi ikke bliver for udjævnede i ansigtet, forstås!

Paradoksalt nok, så har vi vænnet os til fidusmageri i form af afblegning, hårfarve og alenlange extensions, falske gelé-negle, knaldrød læbestift, brasilianske voksbehandlinger og bøjler på tænderne for at afhjælpe de værste dentale katastrofer. For man kan da ikke rende rundt med tænder, der stritter. Ja, selv diskret blegning af anus er ikke længere unormalt! Spørg bare pigerne i Los Angeles om det ...

Vi smiler af varige modetatoeringer på størrelse med Bornholm på vores teenagere og betegner det som normalt, når helt unge piger ned til 12-års-alderen lystigt gennemhuller sig selv med piercinger, der efterlader bestandige mén. Ikke et kvæk om forræderi mod Guds værk her. Nogle får også snøret mavesækken ind på det offentliges regning,

for det er så svært at blive lykkelig, når man er fed. Når øjnene hænger, ryger fakturaen hastigt samme vej, for vi skal kunne se verden i øjnene. Ingen løfter et bryn i foragt. Vi glæder os over, at videnskaben har frembragt mulighederne, og at omkostningerne holder sig på et tåleligt niveau, selv om man i min optik jo lige så godt kunne have brugt pengene på noget mere fornuftigt og have ønsket, at tykke Pia var blevet opdraget til at spise lidt færre Pringles i tide.

”Jeg er aktiv bruger af Botox og Restylane. Now shoot me!”

UFFE OM AT DROPPE HYKLERIET OG STÅ VED SINE (KROPS)VALG

MEN ER DER SÅ NOGEN, DER KAN FORTÆLLE MIG, HVORFOR DET KONSEKVENT BLIVER BETEGNET SOM S.N.Y.D. AT FÅ GLATTET EN BEKYMRINGSRYNKE PÅ EGEN REGNING?

Vi har jo alle sammen et frit valg her, og jeg er egentlig ikke fortaler for, at det skal blive en påtvunget nødvendighed at få reduceret rynker for at kunne deltage i 'det gode liv'. Det må ikke bare blive den nye standard. Men jeg har brug for, at denne debat en gang for alle bliver sat i fornuftig balance. Som med den netop nævnte lange række af midler, der bruges til fremmelse af almen skønhed i vores samfund, er der her tale om, at videnskaben har frembragt en mulighed. Nogle er – Gud bedre det – glade og selvbetalende brugere. Andre vælger muligheden fra. Hvor ville det være pragtfuldt, hvis vi kunne lade det være ved det! Det kan vi ikke.

På en eller anden vis er det blevet sådan i den offentlige debat, at ikke-brugere er bedre mennesker end brugere. Det er finere at ældes 'med ynde' uden hjælp end med hjælp fra nålen. Når kendte (og alle andre) kvinder, der når op i årene således komplimenteres for, at de – trods alderen – ser attraktive ud, akkompagneres det ofte med en frysende bemærkning om, at 'det er osse, fordi hun har fået lavet noget!' Og så kan alle jo se godt ud. Og fakta er, at det kan alle jo! En meget stor del af befolkningen har ubetinget økonomisk mulighed for at blive den bedste udgave af sig selv. Det er et valg. Og vi må finde os i, at nogle tager det tilvalg at vedligeholde sig bedre end andre. Det er ikke spor anderledes end det faktum, at den kvinde, der orker at stå en halv time tidligere op om morgenen for at gøre sig lækker med rundbørste og makeup, fortjener lidt mere positiv opmærksomhed end den sjuskede ditto. Og hun får det! ♦♦♦